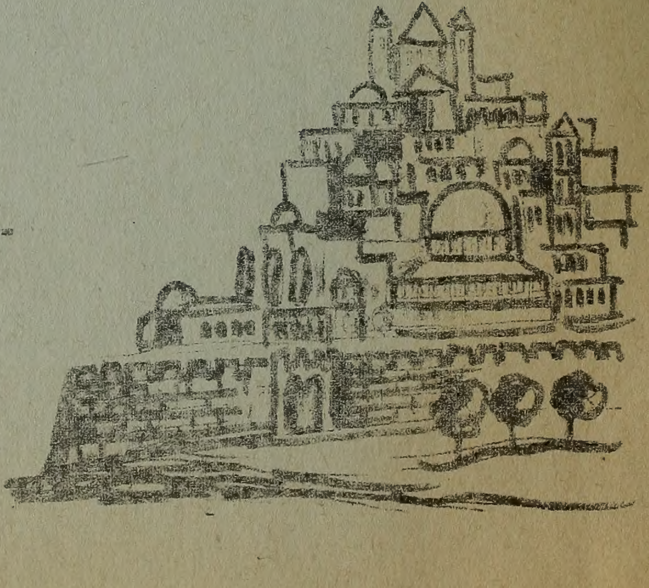

הגדה של פסח

כפר הנוער הציוני

נצנים

תש"ל

כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו.
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו.
(משיר השירים, פרק ב', פסוקים י"א–יב')

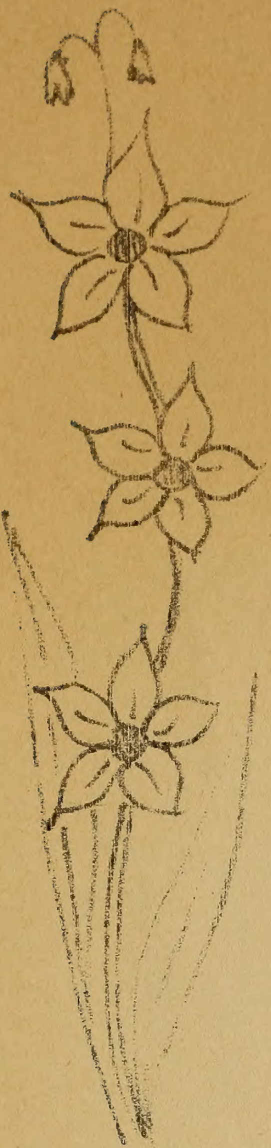
וידבר ד' אל משה לאמור: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם, וקצרתם את קצירה, והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן, והניף את העומר לפני ד' לרצונכם ממחרת השבת ונפנה הכהן. וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה.

שיר העומר

עומר עומר תבואה חדשה (2)
נאגד אגדים אגדים בבר
נאלם אלומות אלומות בבר

הערב, כל הדורות נהם לדור אחד.
אנחנו, באופן סמלי, משתתפים במה שקרה לדור של יוצאי מצרים. וכל הדורות אחריו בדורנו הזדהו עם הסבל ועם השמחה, עם החיים המרים של העבד, העבד העברי במצרים, ועם שירתו כאדם חפשי שפרצה ממעמקי נפשו עם קריעת הים.

הדים של יציאת מצרים אנו מוצאים בחיינו אנו בתור יחידים ובתור עם, כשאנו מוצאים את דרכנו לעצמאות, ולאחראיות, ולייעוד.
במשפחה אחת כאן, וביחד עם הדורות של עם ישראל, נחוג את ליל הסדר של חג הפסח.

הקערה

שמים שלש מצות זו על גבי זו ועליהן מניחים:
זרוע מימין ותחתיה חרסת, ביצה משמאל ותחתיה כרפס ובין החרסת והכרפס מרור.

הסדר

קדש. ורחץ.	מרור. כורך.
כרפס. יחץ.	שלחן עורך.
מגיד. רחצה.	צפון. ברך.
מוציא. מצה.	הלל. נרצה.

קדש

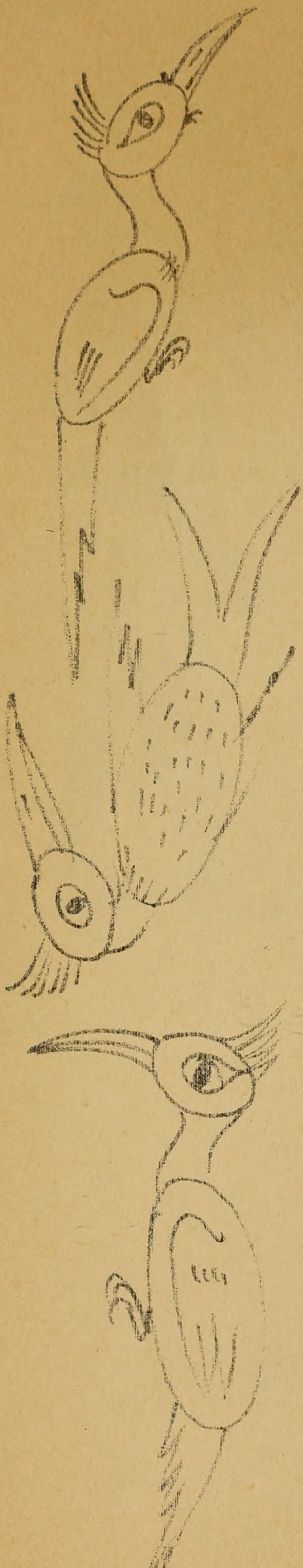
בשבת — ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

בחול — סברי מרנן ורבנן ורבותי

ברוך אתה, יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה, יי, אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו, יי אלהינו, באהבה (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה, זמן חרותנו (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (ושבת) ומועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה, יי, מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים.

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה.

כַּרְפַּס

לוֹקְחִים כַּרְפַּס, טוֹבְלִים בְּמֵי־מֶלַח וּמְבָרְכִים:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה.

יַחַץ

בּוֹצְעִים אֶת הַמַּצָּה הָאֶמְצָעִית, אֶת הַחֵלֶק הַגָּדוֹל מַצְפִּינִים לַאֲפִיקוֹמָן
וְאֶת הַחֵלֶק הַקָּטָן מַשְׁאִירִים בִּמְקוֹמוֹ.

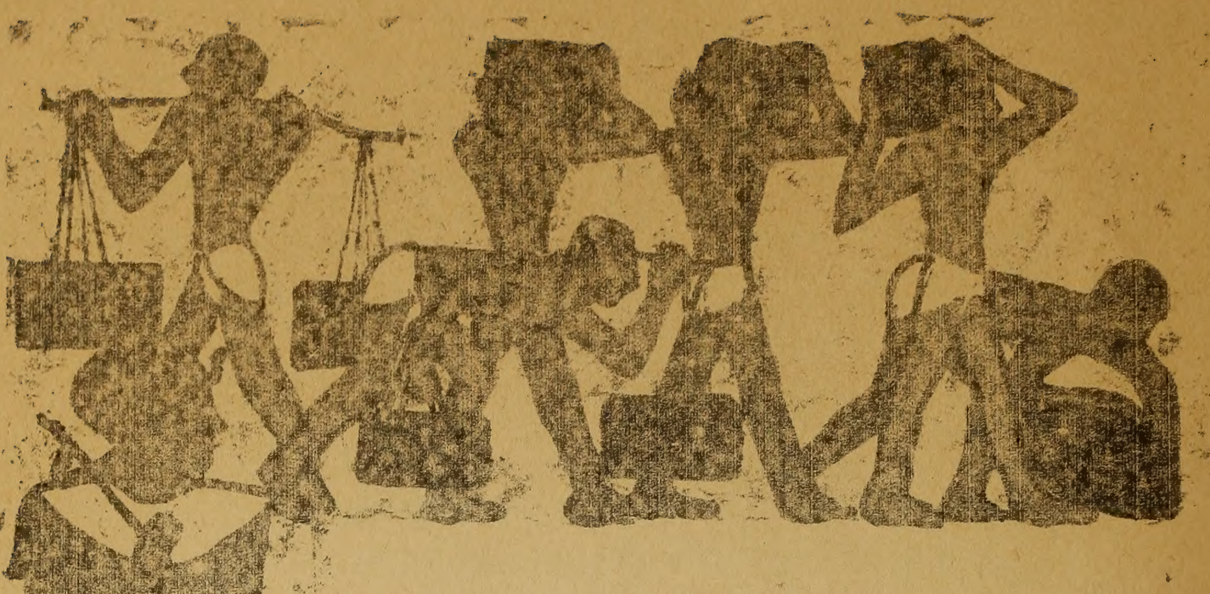
מַגִּיד

מְגַלִּים אֶת הַמַּצּוֹת, מַגְבִּיהִים אֶת הַקְּעָרָה וְאוֹמְרִים.

הָא לַחְמָא עַנְיָא, דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם.
כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי וְיֵכוֹל, כָּל דִּצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח.
הָשַׁתָּא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. הָשַׁתָּא
עַבְדֵי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין.

מְשִׁיבִים אֶת הַקְּעָרָה לִמְקוֹמָהּ, מוֹזְגִים כּוֹס שֵׁנִי, וְהַבֵּן שׁוֹאֵל:

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת?
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה,
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה;
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת,
הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר;
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילוּ
פַּעַם אֶחָת, הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים;
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין
מְסֻבִּין, הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין.

מחזירים את הקערה למקומה. מגלה את המצות ואומר

עֲבָדִים הָיִינוּ

לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם

וַיּוֹצִיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם

בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה

וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

אֶת־אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם

הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ

לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם

וַאֲפִלּוּ

כֻּלָּנוּ חֲכָמִים כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים כֻּלָּנוּ זְקֵנִים

כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת־הַתּוֹרָה

מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרָיִם

וְכָל־הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם

הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח

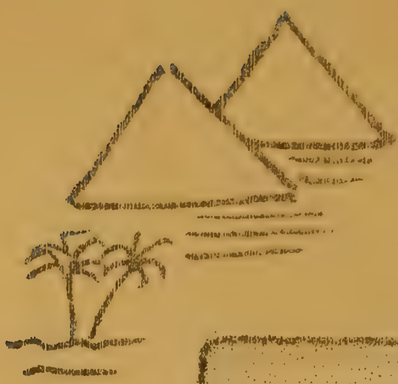
מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן
עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן, שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין
בִּבְנֵי בְרַק וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ
הַלַּיְלָה, עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ
הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בָּרוּךְ הוּא. כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תוֹרָה: אֶחָד חָכָם. וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם. וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל.

חָכָם מַה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם? וְאַף אַתָּה אֱמָר־לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח: אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן.

רָשָׁע מַה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם וְלֹא לוֹ. וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל כָּפַר בָּעִקָּר, וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו וֶאֱמָר־לוֹ: בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם, לִי וְלֹא לוֹ. אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל.

תם מה הוא אומר, מה זאת. ואמרת אליו בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים:

ושאינו יודע לשאול את פתח לו. שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים:

(מספר שמות)

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו, ונלחם בנו ועלה מן הארץ. וישימו עליו שרי מסים למען ענותו בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתום ואת רעמסס. וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ ויקצו מפני בני ישראל.

ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך. וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך.

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה. וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב....

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחושי השנה. דברו אל כל עדת ישראל לאמור בעשר לחודש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית... וככה תאכלו אותו מתניכם חגורים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם, ואכלתם אותו בחפזון, פסח הוא לה'.... והיה היום הזה לכם לזכרון וחגותם אותו חג לה' לדורותיכם, חוקת עולם תחגהו... ושמרתם את החקה הזאת למועדה מימים ימימה.

מכסה את המצות ואוחז את הכוס ואומר

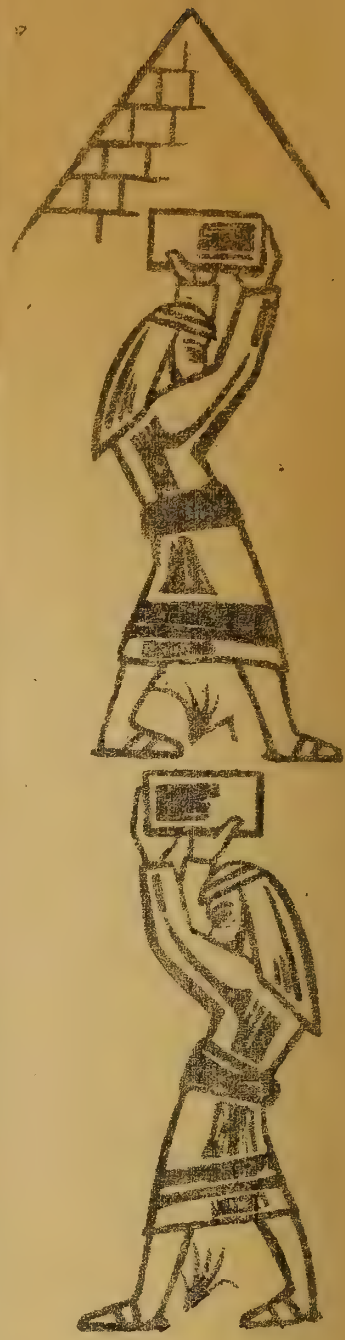
שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבַד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
אֶלָּא שֶׁבְּכָל־דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם

מניח את הכוס וחוזר ומגלה את המצות

את לב אבן על אדמה הכרנו באירופה,
ממרור שבענו בשנות הרעב.
לא הרכב והפרשים, אלא מכונת הצבא הנאצית,
לא הספיקה עבודתנו, את בנינו דרשו.
ואירופה נהפכה לקבר.

אוד מצל מאש, המתים שבתוך מהקבר כעצמות היו,
עצמות יבשות.
והעצמות, אלה גופיהם כבר ידעו את המות,
הרימו את רגליהן במחול, וצעדו לקראת חיים,
לקראת השחר הבא אחרי הלילות שמלאו את שנות האימים.

הגידו למות את רצונם לחיים,
את רצונם לבנות ולנסוע ולחולל עולם חדש.
וברצונם זה, שהוא נחלתנו, נראה מעשה האלהים
הנוטע תקוה בתוך יאוש.

אִלּוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְלֹא עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם, וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם, וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה, וְלֹא שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ, וְלֹא סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דַּיֵּנוּ.
אִלּוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה דַּיֵּנוּ.

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ. וְאֵלּוּ הֵן. פֶּסַח מַצָּה וּמָרוֹר:

פסח מצה ומרור

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר: וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיְיָ, אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל, וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מְרָאִים עַל הַמַּצָּה.

מַצָּה זוֹ, שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ, עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּגְאָלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק, אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם, עֻגֹת מַצּוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מַרְאִים עַל הַמָּרוֹר.

מָרוֹר זֶה, שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה, אֶת כָּל עֲבוֹדָתָם, אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם; שֶׁלֹּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבָד גָּאַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֶלָּא אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת־לָנוּ אֶת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ.

כשבכל אחד מאתנו מעלה את זכרון יציאת מצרים, נתן לו לדעת מה צפון בלבו של האדם הנושא נטל של סבל, של האדם שלא נתן לו ליטול חלקו מתדות החיים.

ומתמונות יציאת מצרים,
בקע ועלה ונצמח היעוד המיוחד
לסלול דרך חיים חדשה
שבה לא יהא עוד האדם אדיש לזולתו.

לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות, מיגון לשמחה, מאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה.

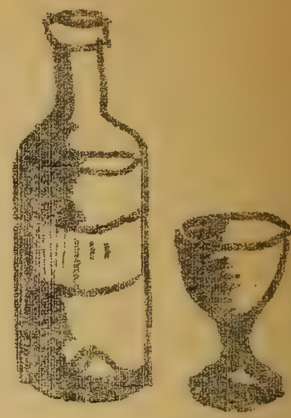
ונאמר לפניו שירה חדשה, הללויה.

הללו עבדי יי הללו את־שם יי
יהי שם יי מברך מעתה ועד־עולם
ממזרח־שמש עד־מבואו מהלל שם יי
רם על־כל־גוים יי על־השמים כבודו
מי כיי אלהינו המגביהי לשבת
המשפילי לראות בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון
להושיבי עם־נדיבים עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית אם־הבנים שמחה

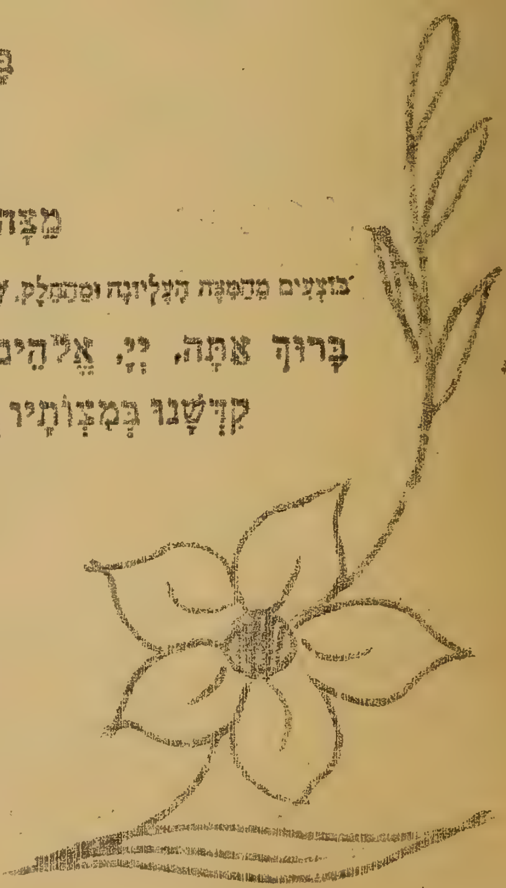
בצאת ישראל ממצרים	בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו	ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס	הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים	גבעות כבני־צאן
מה־לך הים כי תנוס	הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים	גבעות כבני־צאן
מלפני אדון חולי ארץ	מלפני אלוה יעקב
ההפכי הצור אגם־מים	חלמיש למעינו־מים

ברוך אתה, יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה, יי, אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ.

מצה

בוצעים מהמצה העליונה ומהפלג, שנשאר מהמצה השניה, ומברכים:

ברוך אתה, יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

ברוך אתה, יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

כורך

לוקחים כזית מחזרת, כורכים בכזית מן המצה השלישית ואומרים:

זכר למקדש כהלל. כן עשה הלל בזמן שבית המקדש היה קים. היה כורך (פסח) מצה ומרור ואוכל ביחד, לקים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שיר המעלות, בשוב ה'
את שיבת ציון היינו כחולמים.
אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה.
אז יאמרו בגויים
הגדיל ה' לעשות עם אלה.
הגדיל ה' לעשות עמנו,
היינו שמחים.
שובה ה' את שבותנו כאפיקים בנגב.
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו.
הלוך ילך ובכה, נשא משך הזרע,
בא יבא ברנה, נשא אלומותיו.

קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים, יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל. יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה, יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל. לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ. יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ. זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ. אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ. מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ. זה

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

אָנָּא, יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא.
אָנָּא, יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא.
אָנָּא, יְיָ, הַצְלִיחָה נָא.
אָנָּא, יְיָ, הַצְלִיחָה נָא.

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן. יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדוֹלִים. יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ, וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם. לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ, וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ.

הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן.

נִרְצָה

חֲסַל סִדּוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ,
כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אוֹתוֹ,
כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ.

זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה,
קוֹמֵם קְהַל עֲדַת מִי מָנָה,
בְּקָרוֹב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה,
פְּדוּיִים לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה!

אַדִּיר הוּא

יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב

בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב

אֵל בְּנֵה אֵל בְּנֵה בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב

בָּחוּר הוּא	גָּדוֹל הוּא	דָּגוּל הוּא
הָדוּר הוּא	וָתִיק הוּא	זַכַּאי הוּא
חָסִיד הוּא	טָהוֹר הוּא	יָחִיד הוּא
כַּבִּיר הוּא	לָמוּד הוּא	מֶלֶךְ הוּא
נוֹרָא הוּא	סַגִּיב הוּא	עִזּוּז הוּא
פּוֹדֶה הוּא	צַדִּיק הוּא	קָדוֹשׁ הוּא
רַחוּם הוּא		שַׁדַּי הוּא

תַּקִּיף הוּא

יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב

בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב

אֵל בְּנֵה אֵל בְּנֵה

בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב

אחד מי יודע

אחד אני יודע:
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

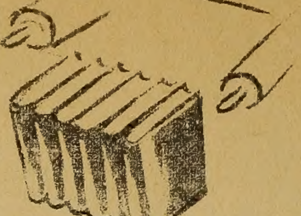
שנים מי יודע:
שנים אני יודע: שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה מי יודע:
שלשה אני יודע: שלשה אבות,
שני לחות הברית, אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

ארבע מי יודע:
ארבע אני יודע: ארבע אמהות,
שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

חמשה מי יודע:
חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני
לחות הברית, אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

ששה מי יודע:
ששה אני יודע: ששה סדרי משנה,
חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שבעה מי יודע:
שבעה אני יודע: שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי
תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות,
שני לחות הברית, אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

שמונה מי יודע:
שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה,
שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה,
חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

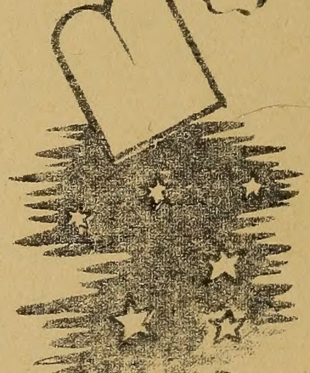

תשעה מי יודע:
תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות
הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

עשרה מי יודע:
עשרה אני יודע: עשרה דבריא, תשעה
ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות
הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר מי יודע:
אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא,
עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות
הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי יודע:
שנים עשר אני יודע: שנים עשר
שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה
דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה
ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה
סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות
הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה עשר מי יודע:
שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר
מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר
כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי
לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי
שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה
חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה
אבות, שני לחות הברית,

אחד אלהינו
שבשמים ובארץ.

דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא שׁוּנְרָא, וְאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא כַלְבָּא, וְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא חוּטְרָא, וְהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא נוּרָא, וְשָׂרַף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא מַיָּא, וְכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא תוֹרָא וְשָׁתָה לְמַיָּא, דְּכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט, וְשָׁחַט לְתוֹרָא, דְּשָׁתָה לְמַיָּא, דְּכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא מַלְאַךְ הַמָּוֶת, וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט, דְּשָׁחַט לְתוֹרָא, דְּשָׁתָה לְמַיָּא, דְּכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְשָׁחַט לְמַלְאַךְ הַמָּוֶת, דְּשָׁחַט לְשׁוֹחֵט, דְּשָׁחַט לְתוֹרָא, דְּשָׁתָה לְמַיָּא, דְּכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

היתה עלי יד ה' ויוצאני ברוח ה' ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות. והעבירני עליהם סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאוד. ויאמר אלי, בן אדם, התחיינה העצמות האלה? ואמר אדוני ה' אתה ידעת. ויאמר אלי, הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם, העצמות היבשות, שמעו דבר ה'. כי אמר אדני ה' לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם. ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור, ונתתי בכם רוח וחייתם, וידעתם כי אני ה'.(מיחזקאל פרק ל"ז פסוקים א-ו).